

Αλλὰ τὸ κάλλος τῶν Πατρῶν καὶ δλ' ἡ ὥραιότης,
καθὼς αὐτὸς τὸ διολογεῖ καθένας πατριώτης
δρεῖται ὑπὸ τοῦ Ρούφους τῆς καὶ ὑπὸ Καλαμογδάρτας,
γιατὶ αὐτοὶ δὲν ἔθελαν νὰ κάνουν τοὺς ἀντάρτας,
ἀλλ' οὕτε εἰχαν, Περικλῆ, φροντίζα των κυρίων
τοὺς κινδυνεύοντας θεσμούς καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

Αὐτόθι καὶ αὐθημερόν. — Άλλο τασυμπισσι πάλι,
δικύριος Θεοφίλος; αὐτὸς μᾶς τὸ προσφέρει;
καὶ τρώγω ψάρια καὶ πουλιά μὲ δρεῖς μεγάλη
καὶ γίνεται παρὲλη ντοννέρι επουδαίο νταραβέρι.
Διετενδήλω δωρεὰν μετὰ φαΐδων δημίου
καὶ πίνω ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς κι' ὑπὲρ τοῦ δὲλλου φύλου,
κι' ἀπὸ καρδίας εὔγομαι μὲ τὴν παρέαν ἐλην
αὐτὸς διειδηρόδρυμος καὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον,
καθὼς καὶ στὴν πρωτεύουσαν τῶν Πανελλήνων πόλιν
νὰ φέρῃ κάθε ἄγαθὸν καὶ πρόσδον καὶ πλούτον,
κι' ἐνῷ προπίνω κόψιμο ἔξαρνικὲ μὲ πγάνει:
κι' ἀποχωρῶ αὐτοστιγμεὶ καθὼς τὸν Δεληγγιάννη.

Αὐτοῖς καὶ αὐθημερόν. — Οκτώμισσι σημαίνει
κι' δικύριος Φιλημονᾶς στὸ θέατρον πηγαίνει:
κι' εἰ Κοντογούρης ἔπειται ρετά τινων κυρίων,
πλὴν μόλις σ' ἔνα οὐφγλὸν ἐφάνη Ήεωρεῖον,
Αἰών, Αἰών, Φιλή Φιλή φωνάζουν μερικοί,
καὶ πίπτει τὸ κατάβλημα καὶ παύ' ἡ μουσικὴ.
Ἐγὼ δέ, φίλε Περικλῆ, σ' ἔνα σαλόνι: πῆγα,
καὶ κοπλιμέντα μὲ ἔκαμαν κι' εἰς τοῦτο οὐκ διλύγα,
κι' ἐγὼ σὺν γάχας ἔβλεπα τοὺς τοίχους καὶ τὰ φωτά,
κι' ἐπεριδρόμια λικέρ, καφφέδες καὶ πισκότα,
κι' εἶδα κορίτσια ὕμιντρα κι' ἀφράτα σὰν τὰ μῆλα,
διπού σὲ σφάζουν, Περικλῆ, μὲς ὅτις καρδιᾶς τὰ φύλλα.
Τοιαῦτα, φίλων φίλων, συνέδησαν συμβάντα,
ἔφ' ώ καὶ σὲ ἀσπάζουμει καὶ σ' ἔχω διὰ πάντα.

—
Περικλῆς πρὸς Φασουλῆν
μὲ ταχύτητα πολλάγε.

Αγκυρέ μου Φασουλῆ...
Παραίτα τὰ τασυμπισσα,

τὰ γλέντια, τὰ τρεχάμχια, καὶ δλα τάλλα λοῦσα,
κι' ἀμέσως νὰ ξεκουμπισθῆς νὰ ἐλθῆς ἔδω πέρα,
προτού διέρο διέκολος οοῦ πάρη τὸν πατέρα.
Τώρα οοῦ ἤλιε, μασκαρά, ταξεῖδις νὰ μου κάνῃς,
τώρα ποῦ ἀπεγώρησε διέρωτος Δεληγγιάννης
μετὰ τῶν ἡμετέρων του ἐκ τοῦ βουλευτηρίου
καὶ γίνεται ἐπανάστατος καὶ χαλασμὸς Κυρίου,
καὶ κάθε ἀκατάσχετος καὶ φλογερὸς ἀντάρτης
συνωμπτεῖ στὸ μέγαρον τοῦ βουλευτοῦ τῆς Αρτῆς.
Ἐδῶ νὰ ἐλθῆς γρήγορα, χωρὶς καιρὸν νὰ κάνῃς,
διὰτι ἀπεγώρησε προσχήτες διέρωτης,

διέτι τώρα τὴν βουλὴν εἰς δύο ἔχωροισθη,
δὲ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους ἐψηφίσθη,
χωρὶς νὰ παρευρίσκεται καὶ ἡ ἀριστερά,
καὶ ως ἐκ τούτου φαίνεται ἡ θέσις σοδαρά.
Σὲ περιμένω γρήγορα νὰ δοῦμε τὶ θὰ γίνη,
καθόσον ἡ παγκόσμιος σαλεύεται εἰρήνη,
καὶ φρόντισε, παρακαλῶ, ἐκ τῶν Πατρῶν εύθυνας
διλύγα δπλα Σασεπώ νὰ μοῦ προμηθευθῆς,
διέτι, φίλε Φασουλῆ, σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
φοροῦμαι: πῶς θὰ ἔχωμεν συχνάς ἐπαναστάσεις.
Διὸ δλα ταῦτα πρότιθασε νὰ ἐλθῆς ἐν σπουδῇ
διὰ νὰ καθαρίσωμεν τὴν κόπρον τοῦ Αὐγελού,
διέτι κι' διάδοχος γυρεύει νὰ σὲ δῆ,
διστις ἀφίχθη κατ' αὐτὰς μετὰ τοῦ Γεωργίου.
Αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζομαι, βρέ Φασουλῆ, ως τόσο,
κι' ἀνυπομόνως καρτερῶ νὰ σὲ ξιλοφορτώσω.

Ἐκ τῶν Πατρῶν αὐθημερόν. — Χωρὶς στιγμὴν νὰ γάνω,
εἰς τὰς Αθήνας ἔρχομαι, εἰς τὰς Αθήνας φθάνω,
ἄλλα εἰπέ, παρακαλῶ, στὸν Ισον Δεληγγιάννη
καὶ τρίτην διποχώρησιν, εἰ δυνατόν, νὰ κάνῃ,
ώς διου ἐλθω, Περικλῆ, κι' ἐγώ εἰς τὰς Αθήνας
καὶ κρύψωμεν τὰ δίφη μας διπὸ χλωρὰς μυρσίνας.
Περίμενε με κι' ἔφθασα ἐλευθερίας μάρτυς
κι' δρεβούαρ 'στὸ μέγαρον τοῦ βουλευτοῦ τῆς Αρτῆς.

—
Ἐβγῆκαν τὰ ποιήματα
καὶ στελέτε μας χρήματα.

Καὶ τέλος ἔξεδόθησαν οἱ νέοι μας οἱ τόμοι,
πωλοῦνται δὲ 'στὸ σπήτη: μας, πούναι κοντά στοῦ Ξόδη,
εἰς τῆς Εστίας τὸ γνωστὸν Κατάστημα κι' ἀκόμη
σ' δλα τὰ Καταστήματα τὰ τοῦ Κωνσταντινίδη.

Ἐκτὸς αὐτῶν θὰ εῦρετε τὸ κάθε μας βιβλίον
καὶ εἰς τοῦ Βίλμπεργ τοῦ γνωστοῦ τὸ βιβλιοπωλεῖον.

—
Νέα καπέλα
ποῦ εἶναι τρέλλα.

Στὸν δρόμον τοῦ Σταδίου, στὸν Σταύλους ἀντικρύ,
πηγαίνετε ἀμέσως μεγάλοι καὶ μικροί.

Ἐκεὶ πιλοπωλεῖον μεγάλον τοῦ Κασδόνη,
ποῦ διπογο: τὸ κυττάζει τὸ κρυφοκαμαρόνει.

Κανένας δὲν δικαίανε: χωρὶς νὰ ξιπαστῇ,
ἐκεὶ τὸ κάθε λοῦσο καὶ μόδα καθημέλα

ἐκεὶ λαμπρὰ καπέλα Λεόν, Λαζίλλ, Χριστόν,
ποῦ δίνουν ώμορφάδα καὶ εἰς τὴν ἀσχημία.

Σᾶς λέγω μὲ δοῦλο λόγια πῶς εἶναι κουφάδην:
ἐκείνος ποῦ δὲν πέργει καπέλα τοῦ Κασδόνη.

Ο Ρωμύλος γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς στὸ σπήτη μου ἀνέβη, στὴν Νεάπολιν ἀπάνω, — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει μὲ ζενοδογεῖον Ξόδη,	— κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει δοῦλο στὸ λάδι, τρεῖς στὸ ξύδι:
---	--

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλη οίκοδομή, καὶ μιὰ γήρα δίγως ἀνδρα, — πούτζαν ἀλλοτε μεριμή.

Τύποις τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ιππίων τοῦ κλεινοῦ.